

רעפ 20337-11-24 - עופר שוקרון נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 20337-11-24

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: עופר שוקרון
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ת
50430-07-24 מיום 26.9.2024 שניתן על ידי
השופט הבכיר נ' זלוצ'ובר

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופט הבכיר נ' זלוצ'ובר) ב-עפ"ת 50430-07-24 מיום 26.9.2024 בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה באשדוד (השופטת נ' חקלאי) ב-ת"ד 5201-12-22 מהימים 9.5.2024 ו-18.7.2024.

2. המבקש הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה); נהיגה בחוסר זהירות, לפי תקנה 21ג לתקנות התעבורה; פסילת מינימום לאחר הרשעה בעבירה שגרמה לחבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה); אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה, לפי תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה.

3. בתמצית יתואר כי לפי עובדות כתב האישום, המבקש פנה שמאלה בצומת מבלי לתת זכות קדימה לאופניים חשמליים, וגרם להתנגשות בין כלי הרכב. כתוצאה מהתאונה, נהג האופניים החשמליים

נחבל, הורדם והונשם בחדר הים ואושפז במשך 3 ימים בטיפול נמרץ.

4. בית משפט השלום הרשיע כאמור את המבקש, תוך שהוא מסתמך בעיקר על עדותו של בוחן התנועה. בוחן התנועה ביצע שחזור של האירוע, וקבע כי בנסיבות העניין ובראי כיווני ההגעה האפשריים של רוכב האופניים לצומת, היה על המבקש להבחין באופניים ולתת להם זכות קדימה. בית המשפט קיבל את מסקנות הבוחן וקבע כי המבקש לא הצביע על תרחיש הגיוני שבו לא התרשל בכניסתו לצומת ובאי-מתן זכות הקדימה. יחד עם זאת, בית המשפט זקף לחובת המשיבה את העובדה שלא העידה את רוכב האופניים, וציין כי לא ניתן לכך הסבר מספק. אולם, נקבע כי אף בלא העדת הרוכב, לבית המשפט הובאו די ראיות כדי לבסס הרשעה בתיק, והמבקש יכול לזמן את הרוכב מטעמו אם חפץ בכך.

בגזר הדין, בית משפט השלום לקח בחשבון את החבלות המשמעותיות שנגרמו לרוכב האופניים, ומנגד את העובדה כי בגופו של הרוכב נמצאו אלוהול וסמים. בהתאם, המבקש נידון לפסילת רישיונו למשך 5 חודשים, פסילה מותנית למשך 4 חודשים ופיצוי על סך 1,800 ש"ח לרוכב האופניים.

5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש, תוך שנקבע כי הרשעת המבקש הוכחה מעבר לספק סביר והתרחישים שאותם העלה אינם מתיישבים עם חומר הראיות. כן התייחס למחדלי החקירה הנתענים, ונקבע כי מדובר במחדלים "מינוריים" אשר אין בהם כדי לקפח את הגנת המבקש. ביחס לערעור על גזר הדין, נקבע כי בהתחשב בסעיף 38(3) לפקודת התעבורה הקובע עונש מינימום של פסילה למשך 3 חודשים, ובראי במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מסוג זה, אין להתערב בעונש שהושת על המבקש.

6. בבקשה שלפניי, המבקש מעלה בין היתר טענות כלפי אופן ביצוע השחזור על ידי בוחן התנועה וכלפי העובדה כי המשיבה לא העידה את רוכב האופניים. נטען כי הקביעה שנהג בחוסר זהירות לא הוכחה מעבר לספק סביר, והמסד הראייתי שהובא לפני הערכאות קמא אינו מספיק להרשעה.

7. דין הבקשה להידחות. בקשת רשות הערעור מתייחסת בעיקרה לקביעות העובדתיות של הערכאה המבררת. מבוקש כי בית משפט זה, בשבתו כערכאת ערעור ב"גלגול שלישי", יתערב בממצאי העובדה שקבע בית משפט השלום, וזאת לאחר שבית משפט המחוזי בשבתו כערכאת ערעור לא מצא לעשות כן. אולם, אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות, לא כל שכן במסגרת ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 1591/24 נחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (24.4.2024)). המבקש לא העלה טעם מספק שיצדיק סעד שכזה.

8. בנסיבות האמורות, אף לא מתעורר חשש לעיוות דין. בהתחשב בעבירות שבהן הורשע ובנזק שנגרם

לנפגע, העונש שהושת על המבקש הולם את חומרת מעשיו.

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ה (11 נובמבר 2024).

יוסף אלרון
שופט